

El llegat Fuster, encara pendent

La Generalitat valenciana no ha complert els compromisos establerts amb els marmessors i l'hereu de Joan Fuster per fer-se càrrec del llegat de l'escriptor. Si les coses continuen així, podria perdre els seus drets i part d'aquest llegat viatjaria a Barcelona.

No hi ha resposta. La Conselleria de Cultura de la Generalitat valenciana no ha trobat temps per contestar els requeriments dels marmessors de l'herència de Joan Fuster. El passat 21 de gener, Max Cahner, Elisau Climent i Joaquim Maluquer van dirigir una carta a l'aleshores consellera de Cultura de la Generalitat valenciana, Marcela Miró (mentre tancàvem aquesta edició la Conselleria de Cultura va passar a ser dirigida per Francisco Camps). En la tramesa, demanaven una ajuda de la Conselleria per a la celebració de l'Any Fuster; tot un seguit d'esdeveniments culturals a celebrar amb l'excusa temporal del cinquè aniversari de la seua mort i el 75è del seu naixement. Concretament, la missiva, sol·licita una xifra orientativa, trenta milions, i recorda els compromisos que la Generalitat va signar el 1995 amb els marmessors, l'hereu i les altres dues institucions implicades: l'Ajuntament de Sueca i la Biblioteca de Catalunya.

El silenci de la Generalitat valenciana respecte a aquestes possibles ajudes ha reobert la polèmica del llegat

de Joan Fuster. A hores d'ara, malgrat els convenis que es van signar el 1995, els llibres de l'escriptor suecà, els quadres de la seua propietat i la correspondència d'interès literari i intel·lectual continuen a la casa de Fuster, al carrer de Sant Josep, esperant que la Conselleria compleisca els seus compromisos.

Els acords de l'any 1995 tenien

com a objectiu actualitzar el testament que Fuster havia redactat l'any 1972 sota unes condicions polítiques i socials molt determinades. En aquell document, que l'escriptor mai no va modificar, la seua biblioteca passava a ser patrimoni de l'Ajuntament de Sueca i la seua documentació personal, de la Biblioteca de Catalunya. No obstant això, el mateix Fuster ha-

ARXIU / RAFA GIL

La Generalitat valenciana va comprar la casa de Joan Fuster. El nou govern, però, ha suspès els treballs de catalogació.

via començat en els darrers anys de la seua vida els tràmits per vendre aquesta mateixa biblioteca a la Generalitat valenciana que, en aquell moment, anunciava a bombo i platerets la creació d'una biblioteca ¿nacional? valenciana.

Com que la Generalitat havia quedat fora del testament però era evident que Fuster ja la tenia en compte quan li va sorprendre la mort, tant l'hereu, Josep Palacios, com els marmessors, van considerar oportú arribar a un acord amb les altres parts implicades per tal que la màxima institució valenciana participara també del llegat de Fuster i s'involucrara així en el manteniment i la difusió de l'obra de l'escriptor.

La conclusió d'aquelles negociacions va

ARXIU / RAFA GIL

ARXIU / RAFA GIL

ser la signatura de dos convenis d'intencions auspiciats pels marcessors i l'hereu, entre la Generalitat valenciana i la Biblioteca de Catalunya, d'una banda, i la Generalitat valenciana i l'Ajuntament de Sueca de l'altra.

Segons aquells documents, la Biblioteca de Catalunya renuncia a la seua part de l'herència i es conformava amb rebre una còpia microfilmada de la correspondència i de la documentació. La Generalitat valenciana, per la seua banda, va comprar la casa de Fuster i es va comprometre a catalogar i ordenar la biblioteca i els fons pictòric i a traslladar les obres literàries més interessants: edicions príncep i llibres difícils de trobar avui dia al mercat. L'Ajuntament de Sueca va adquirir la casa veïna per crear-hi un centre d'estudi i difusió de l'obra de Fuster, una tasca en la qual totes les parts implicades es comprometien a participar.

Intencions aturades. La signatura dels convenis va ser seguida per la destinació d'alguns funcionaris a la casa del carrer de Sant Josep per tal de començar la catalogació i el fitxatge dels llibres de Fuster. L'autor, en un article on EL TEMPS descrivia sa casa publicat l'any 1987, calculava que posseïa uns 25.000 llibres. Amb l'increment dels darrers anys, entre les compres de Fuster i els obsequis d'amics i editorials, es calcula, aproximadament, que la xifra podria arribar a més de 30.000. Però no hi ha dades certes, perquè

la catalogació dels llibres es va suspendre després de les passades eleccions autonòmiques. Amb la victòria del Partit Popular i la posterior coalició amb Unió Valenciana per assolir el govern de la Generalitat valenciana, la catalogació del fons bibliogràfic es va interrompre i fins ara no ha tornat a començar. Fins a aquell moment hi havia 18.000 llibres inventariats

En cas que la Generalitat valenciana no complira el conveni, perdria els seus drets sobre el llegat de l'escriptor.

i 12.000 informatitzats en fitxes.

Tampoc l'obra gràfica i escultòrica ha estat catalogada i valorada. Hi ha obres de Josep Renau, Ràfols Casamada, Manuel Boix, Andreu Alfaro, Antoni Miró, Joan Pere Viladecans, Manolo Gil, Joan Ponç, Modest Cuixart, Antonio Saura i Joan Miró. La casa continua tancada i, a banda d'unes obres per reformar els desperfectes causats per la pluja de l'abril de l'any passat, no hi ha cap moviment.

Salvador Gil, alcalde de Sueca

pel PSOE, ha intentat sense èxit entrevistar-se amb algun responsable de la Conselleria de Cultura. Segons va declarar a EL TEMPS: "Ara està tot paralitzat. Nosaltres vam comprar la casa del costat de la de Fuster i vam començar les obres per preparar el centre d'estudis i divulgació. Tenim un primer pressupost de set milions de pessetes. Però la Generalitat no s'ha posat en contacte amb nosaltres i estem a l'espera d'una entrevista. La vam sol·licitar quan el conseller era Fernando Villalonga i ens va remetre a un director general que ja no està, de manera que continuem a l'espera".

La mateixa situació és la que denuncia el director de la Biblioteca de Catalunya, Manuel Jorba. Jorba ha escrit dues cartes al responsable de la Conselleria de Cultura de la Generalitat valenciana, una, el juliol del 95 i l'altra, l'abril del 96. Cap d'elles no ha tingut resposta. Jorba recordà que la Biblioteca de Catalunya va renunciar al que hi havia establert al testament i es va conformar només amb uns microfilms que no han arribat. EL TEMPS ha comprovat que els

L'ex-consellera Marcela Miró no ha pres cap iniciativa per potenciar la divulgació de l'obra de l'escriptor suecà, com diu el conveni signat per la Generalitat l'any 1995. Fuster, que al testament deixa el seu llegat a l'Ajuntament de Sueca i a la Biblioteca de Catalunya, havia iniciat tràmits en els últims anys per cedir a la Generalitat valenciana la biblioteca.

L'inventari de la biblioteca de Fuster ha estat suspès. Queden més de la meitat dels 30.000 llibres per fitxar.

ARXIU / RAFA GIL

microfilms estan fets però no han estat enviats a Barcelona. Jorba, que ha publicat articles on expressa la seua preocupació en la revista *Serra d'Or*, manifesta que pot tenir "tanta paciència com els marmessors" i recorda que aquests es poden fer enrere i revocar el conveni per incompliment per part de la Generalitat valenciana.

Segons ha pogut saber EL TEMPS, els marmessors enviaran en els pròxims dies una carta a la conselleria amb l'única intenció de recordar-li els termes del conveni signat i els compromisos existents, al mateix temps que li deixaran clara la possibilitat, cas que la Generalitat valenciana no fera cap moviment per convertir el conveni en realitat, de fer efectiu

el testament original de Fuster i deixar per tant els llibres a Sueca i la documentació a Barcelona.

El govern valencià no ha fet fins ara cap declaració sobre el tema i ha respost sempre amb el silenci a les preguntes de marmessors, hereu i altres parts implicades, però algunes de les seues accions demostren que no té massa interès en l'assumpte. Durant el debat sobre els pressupostos autonòmics de l'any 1997, el diputat del PSOE, Jesús Hugueta, va presentar una sèrie d'esmenes a l'apartat de cultura on feia referència als convenis de la Generalitat sobre el llegat Fuster i la necessitat de crear una partida pressupostària per fer-los realitat. La resposta del portaveu del grup popular va ser totalment

desconcertant, ja que va al·legar desconeixement de l'assumpte i va afegir que preparar la casa de l'escriptor per ubicar el centre d'estudis, que la Generalitat havia comprat, corresponia a l'Ajuntament de Sueca. Cap de les esmenes va ser aprovada, de manera que, a hores d'ara, no hi ha diners per a cap dels projectes encetats tèbiamment durant l'etapa de l'anterior govern. La consellera de Cultura, ara ex-consellera, tampoc no va acudir al sopar que l'editor Eliseu Climent va convocar el passat dia 14 per reunir càrrecs polítics i autoritats interessades a donar suport a l'Any Fuster. Quaranta alcaldes i el secretari general del PSPV-PSOE, Joan Lerma, acompanyat per Joan Romero i l'ex-ministre Antoni Asunción, d'EUPV, Albert Taberner, i d'UPV, Pere Mayor, hi van acudir. Miró, però, va trametre una carta agraint la invitació i excusant-se per compromisos d'agenda. El mateix va fer el president de la Diputació d'Alacant (PP), Julio de España.

Els marmessors però, volen més que bones paraules i tot fa pensar que la paciència d'uns i d'altres està a punt d'acabar-se. Enguany, com a molt tard, volen tenir clar el destí definitiu del llegat; encara que haja de viatjar una mica al nord. El recentíssim conseller de Cultura, Francisco Camps haurà de donar-se pressa si vol conservar la part del llegat que li pertoca a la Generalitat.

Jordi Sebastià

El Compromís de Casp

Ferran Soldevila

Reedició de la resposta a la interpretació de Menéndez Pidal, a qui Soldevila rebut la tesi del Compromís de Casp com a "autodeterminació de un pueblo". Un pròleg actual d'Enric Pujol situa la polèmica en el debat sobre la crisi de la Baixa Edat Mitjana

R. Dalmau, editor

No cruces las piernas Un ensayo sobre el cine pornográfico

Emili Olcina

El cine pornogràfic és el més vist i el més ignorat. Aquest llibre defineix les propietats de la imatge i de la narració pornogràfica.

Laertes
"Kaplan", 15

Això és Ràdio Pica

Josep Roca

Un llibre que és un document divertit de la història dels setze anys de Ràdio Pica, una ràdio independent i no comercial, sense cap tipus de subvenció pública i privada.

Laertes
"Embat", 2